Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria C

C/2024/6017

23.10.2024

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Daňový rámec pre subjekty sociálneho hospodárstva
(stanovisko z vlastnej iniciatívy)

(C/2024/6017)

Spravodajca: **Giuseppe GUERINI**

Poradca	Samuel CORNELLA (za spravodajcu)
Rozhodnutie plenárneho zhromaždenia	18. 1. 2024
Právny základ	článok 52 ods. 2 rokovacieho poriadku
Príslušná sekcia	sekcia pre hospodársku a menovú úniu, hospodársku a sociálnu súdržnosť
Prijaté v sekcii	27. 6. 2024
Prijaté na plenárnom zasadnutí	10. 7. 2024
Plenárne zasadnutie č.	589
Výsledok hlasovania (za/proti/zdržalo sa)	199/0/4

1. Závery a odporúčania

1.1. Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) zdôrazňuje, že je dôležité, aby daňové systémy členských štátov nebránili rozvoju sociálneho hospodárstva a víta cieľ Európskej komisie podporovať členské štáty zverejňovaním usmernení o príslušných daňových rámcoch uplatniteľných na subjekty sociálneho hospodárstva založených na dostupných analýzach a podkladoch, ktoré poskytnú orgány členských štátov a zainteresované strany v oblasti sociálneho hospodárstva.

1.2. EHSV konštatuje, že znalosť prístupov prijatých v rôznych členských štátoch môže predstavovať dôležitý východiskový bod pre prehĺbenie a zlepšenie celkového rámca zdaňovania subjektov sociálneho hospodárstva na vnútornom trhu.

1.3. Hoci si je EHSV vedomý veľkých ťažkostí spojených s potrebou dosiahnuť jednomyseľnosť v Rade, dúfa, že v budúcnosti bude možné pokračovať v harmonizácii prístupu k zdaňovaniu subjektov sociálneho hospodárstva s cieľom konsolidovať vnútorný trh. Žiada preto, aby sa dôkladne zvážili možné formy budúcej harmonizácie zdaňovania sociálneho hospodárstva v EÚ.

1.4. EHSV podporuje najmä vnútroštátne daňové opatrenia zamerané na poskytnutie odlišného daňového zaobchádzania so ziskmi reinvestovanými na plnenie zákonných cieľov alebo alokovanými do nedeliteľnej rezervy subjektov sociálneho hospodárstva, pričom poznamenáva, že tieto rezervy sa často nedajú rozdeliť medzi členov ani počas existencie spoločnosti, ani po jej zrušení. Tieto reinvestované zisky alebo zisky alokované do nedeliteľnej rezervy sú v skutočnosti základným nástrojom na podporu kapitalizácie a zvyšovania vlastného kapitálu subjektov sociálneho hospodárstva.

1.5. EHSV víta skutočnosť, že v niektorých členských štátoch sa na subjekty sociálneho hospodárstva uplatňuje špecifická sadzba DPH (5 % alebo 10 %), ktorá je v súlade s regulačným rámcom EÚ v oblasti DPH, a nabáda Európsku komisiu a členské štáty, aby zvážili aj osobitné sadzby DPH na verejnoprospešné činnosti vykonávané subjektmi sociálneho hospodárstva a na poskytovanie sociálnych služieb, najmä v sektore zdravotnej a sociálnej starostlivosti o starších ľudí, ako aj v sektore osobných služieb, dlhodobej starostlivosti a vzdelávania.

1.6. EHSV poznamenáva, že by bolo vhodné zvážiť zavedenie vymedzenia subjektov sociálneho hospodárstva vo všeobecnom nariadení o výnimkách zo štátnej pomoci a zároveň vypracovať primerané mechanizmy, ktoré umožnia výnimku z nariadení o štátnej pomoci pre financovanie subjektov sociálneho hospodárstva z daňového hľadiska.

1.7. EHSV odporúča, aby v záujme predchádzania narušeniam a oportunistickému správaniu alebo snahe vyhnúť sa povinnostiam všetky členské štáty viedli verejné, prístupné a transparentné registre, v ktorých sú zapísané subjekty sociálneho hospodárstva prijímajúce dary. Tieto registre by mali umožňovať predkladanie finančných výkazov a správ o plnení úloh, v ktorých sa jasne uvádzajú činnosti všeobecného záujmu vykonávané subjektmi prostredníctvom darov, dotácií a verejných príspevkov alebo súkromných darov.

2. **Súvislosti**

2.1. V akčnom pláne EÚ s názvom *Budovanie hospodárstva, ktoré pracuje v prospech ľudí: akčný plán pre sociálne hospodárstvo* sa uznáva špecifickosť sociálneho hospodárstva a objasňujú sa v ňom rozdiely medzi subjektmi sociálneho hospodárstva a tradičnými podnikmi. V akčnom pláne sa tiež uznáva, že sociálne hospodárstvo je nástrojom sociálnej súdržnosti na vnútornom trhu a spravodlivosti európskeho hospodárskeho systému.

2.2. V tomto akčnom pláne sa uvádza, že „pre sociálne hospodárstvo je dôležitá napríklad daňová politika. Osobitný a konzistentný rámec zdaňovania pre sociálne podniky vytvorilo len málo krajín. Mnohé z nich poskytujú stimuly od oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb z nerozdelených ziskov až po oslobodenie od DPH alebo znížené sadzby, zníženie nákladov na sociálne poistenie alebo ich pokrytie prostredníctvom dotácií alebo zníženie daní pre súkromných a inštitucionálnych darcov."

2.3. V tom istom oznámení sa uvádza, že dokonca aj v členských štátoch, ktoré majú špecifické daňové opatrenia, „prístup k týmto stimulom však môže byť zložitý a rôzne opatrenia nie sú vždy vhodne koordinované." V tejto súvislosti sa spresňuje, že „Komisia bude podporovať vzájomné učenie a poskytovať členským štátom usmernenia a podporu […] zverejňovaním usmernení o príslušných daňových rámcoch pre subjekty sociálneho hospodárstva založených na dostupných analýzach a podkladoch poskytnutých orgánmi členských štátov a zainteresovanými stranami v oblasti sociálneho hospodárstva."

2.4. V nasledujúcom odporúčaní Rady z 27. novembra 2023 týkajúcom sa vypracovania rámcových podmienok sociálneho hospodárstva sa opätovne zdôrazňuje, že „daňová politika môže […] zohrávať významnú úlohu pri podpore sociálneho hospodárstva a zabezpečovaní toho, aby si subjekty sociálneho hospodárstva mohli dovoliť pôsobiť popri bežných podnikoch, čím sa vytvorí spravodlivejšie podnikateľské prostredie a zároveň prispeje k sociálnemu začleneniu a lepšiemu prístupu k zamestnaniu".

2.5. Toto odporúčanie sprevádzajú dve rozsiahle štúdie s názvom *Relevant taxation frameworks for Social Economy Entities* ([1]) (Príslušné rámce zdaňovania pre subjekty sociálneho hospodárstva) a *Non-discriminatory taxation of charitable organisations and their donors: principles drawn from EU case-law* ([2]) (Nediskriminačné zdaňovanie charitatívnych organizácií a ich darcov: zásady vyplývajúce z judikatúry EÚ), ktoré sa zameriavajú na rôzne daňové právne predpisy členských štátov v oblasti zdaňovania sociálneho hospodárstva a na judikatúru Súdneho dvora EÚ v oblasti cezhraničných darov charitatívnym organizáciám.

2.6. Nedávno boli v deklarácii s názvom *Liège Roadmap for Social Economy in the European Union* (Plán z Liège týkajúci sa sociálneho hospodárstva v Európskej únii) – uverejnenej v súvislosti s konferenciou európskych ministrov zodpovedných za sociálne hospodárstvo, ktorú 12. februára 2024 v Liège zorganizovalo belgické predsedníctvo Rady EÚ – vyzvané Komisia a Rada, aby okrem iného odporučili zabezpečiť, aby daňové systémy nebránili rozvoju sociálneho hospodárstva, a vyhodnotiť, či daňové systémy dostatočne podporujú jeho rozvoj. Týmto stanoviskom má EHSV v úmysle obrátiť sa na budúcich európskych spoluzákonodarcov a členské štáty, ktorí disponujú legislatívnou právomocou v oblasti daní, aby tieto návrhy realizovali v praxi.

2.7. EHSV súhlasí s definíciou ([3]) sociálneho hospodárstva uvedenou v odporúčaní Rady z 27. novembra 2023, ktorá je v súlade s definíciami iných medzinárodných inštitúcií, ako sú: i) rezolúcia o dôstojnej práci a sociálnej a solidárnej ekonomike prijatá Medzinárodnou organizáciou práce (MOP); ii) odporúčanie Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) o sociálnej a solidárnej ekonomike a sociálnych inováciách; iii) rezolúcia Organizácie Spojených národov o podpore sociálnej a solidárnej ekonomiky v záujme udržateľného rozvoja.

([1]) SWD(2023) 211 final.
([2]) SWD(2023) 212 final.
([3]) Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru – Návrh odporúčania Rady týkajúceho sa vypracovania rámcových podmienok sociálneho hospodárstva (Ú. v. EÚ C, C/2024/882, 6.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/882/oj).

3. **Všeobecné a konkrétne pripomienky**

3.1. Potreba presadzovať harmonizáciu právneho rámca pre subjekty sociálneho hospodárstva na európskej úrovni je už nejaký čas známa, stačí spomenúť oznámenie Komisie s názvom *Businesses in the „Economie Sociale" sector: Europe's frontier-free market* (Podniky sociálneho hospodárstva a vytvorenie európskeho trhu bez hraníc), ktoré je z roku 1989 a na ktoré sa odkazuje aj v štúdii *Recent Evolutions of the Social Economy in the European Union* (Najnovší vývoj sociálneho hospodárstva v Európskej únii), ktorú EHSV uverejnil v roku 2016 ([4]).

3.2. V tomto duchu je dôležité začať uvažovať aj o možných formách harmonizácie daňového rámca pre subjekty sociálneho hospodárstva, pričom je potrebné si uvedomiť ťažkosti s tým spojené. Skutočné uznanie rozmanitosti foriem podnikania prispieva k vytváraniu podmienok hospodárskej súťaže, ktoré subjektom sociálneho hospodárstva umožňujú súťažiť za rovnakých podmienok ako iné podniky s prihliadnutím na osobitné právne povinnosti a prevádzkové podmienky sociálneho hospodárstva, ako sú reinvestovanie prebytkov na dosiahnutie štatutárnych cieľov, existencia zákonných povinností zaviesť hornú hranicu mzdy, zákonná povinnosť vykonávať činnosti všeobecného záujmu, demokratické a participatívne riadenie, ktoré zabezpečuje zapojenie zainteresovaných strán.

3.3. Tieto podmienené obmedzenia existujú v mnohých legislatívnych systémoch, ktoré uznávajú funkcie všeobecného záujmu a verejný prospech subjektov sociálneho hospodárstva, a sú spojené aj s dôležitou úlohou, ktorú tieto subjekty zohrávajú nielen pri podpore miestnych komunít, ale aj pri podpore demokracie, slobodnej iniciatívy a občianskej participácie.

3.4. Na účely tohto stanoviska sa bude používať definícia uvedená v odporúčaní Rady z 27. novembra 2023, podľa ktorej „subjektmi sociálneho hospodárstva" je „spektrum súkromnoprávnych subjektov, ktoré poskytujú tovar a služby svojim členom alebo spoločnosti a ktoré zahŕňajú organizačné formy, ako sú družstvá, vzájomné spoločnosti, združenia (vrátane charitatívnych organizácií), nadácie alebo sociálne podniky, ako aj iné právne formy, ktoré pôsobia v súlade s týmito kľúčovými zásadami a charakteristickými črtami: i) prednosť majú ľudia a sociálne alebo environmentálne ciele pred ziskom, ii) opätovné investovanie všetkých alebo väčšiny ziskov a prebytkov na účely ďalšieho sledovania svojich sociálnych alebo environmentálnych cieľov a vykonávania činností v záujme ich členov/používateľov (‚kolektívny záujem') alebo spoločnosti ako celku (‚všeobecný záujem') a iii) demokratické alebo participatívne riadenie". Vo všeobecnosti EHSV zdôrazňuje, že je potrebné, aby daňové systémy členských štátov nebránili rozvoju sociálneho hospodárstva, ale skôr vytvárali podmienky na ďalší rozvoj subjektov sociálneho hospodárstva v Európe, čím výrazne prispejú k vytvoreniu sociálneho trhového hospodárstva, ako sa predpokladá v zakladajúcich zmluvách.

3.5. Vzhľadom na túto situáciu EHSV víta zámer Európskej komisie podporovať vzájomné učenie a poskytovať členským štátom podporu zverejňovaním usmernení o príslušných daňových rámcoch uplatniteľných na subjekty sociálneho hospodárstva založených na dostupných analýzach a podkladoch, ktoré poskytnú orgány členských štátov a zainteresované strany v oblasti sociálneho hospodárstva.

3.6. V tejto súvislosti EHSV konštatuje, že znalosť prístupov prijatých v rôznych členských štátoch môže predstavovať dôležitý východiskový bod pre zlepšenie celkového rámca zdaňovania subjektov sociálneho hospodárstva na vnútornom trhu. Hoci si je EHSV vedomý veľkých ťažkostí spojených s potrebou dosiahnuť jednomyseľnosť v Rade, dúfa, že sa vyvinie úsilie o zlepšenie zdaňovania subjektov sociálneho hospodárstva a o postupnú harmonizáciu s cieľom konsolidovať vnútorný trh.

3.7. EHSV poznamenáva, že z mapovania daňových právnych predpisov členských štátov, ktoré vykonala Komisia, vyplýva, že na subjekty sociálneho hospodárstva sa vzťahujú špecifické stimuly a osobitné daňové pravidlá: i) s odkazom na príjem subjektu; ii) pokiaľ ide o zisky alokované do rezervy; iii) vo vzťahu k nepriamym daniam, ako je DPH. Dôležitým faktorom roztrieštenosti je skutočnosť, že niektoré členské štáty spájajú špecifické daňové pravidlá s právnou formou subjektu, iné s druhom vykonávanej činnosti a ďalšie s osobitnými charakteristickými črtami podniku alebo subjektu.

3.8. Zdaňovanie v sociálnom hospodárstve je komplexná záležitosť z dôvodu veľkých rozdielov vo vnútroštátnych právnych rámcoch, ako aj koexistencie rôznych kontextov, v ktorých zdaňovanie ovplyvňuje subjekty sociálneho hospodárstva. Hoci je jasný rozdiel medzi zaobchádzaním so subjektmi, ktoré pôsobia úplne mimo trhového kontextu, a zaobchádzaním so subjektmi, ktoré pôsobia úplne v ekonomickom kontexte, stále je komplikované klasifikovať a regulovať – aj na daňové účely – širokú škálu subjektov, ktoré vykonávajú činnosť na základe podnikateľských kritérií a sledujú iné ciele ako len zisk spoločnosti, ale namiesto toho sa zameriavajú na dosiahnutie sociálnych alebo environmentálnych cieľov stanovených v stanovách subjektov sociálneho hospodárstva, a ktoré vykonávajú činnosti v záujme svojich členov/používateľov alebo vo všeobecnom záujme. Ide napríklad o družstvá, vzájomné spoločnosti, nadácie a sociálne podniky.

([4]) https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/qe-04-17-875-en-n.pdf.

3.9. EHSV podporuje najmä vnútroštátne daňové opatrenia zamerané na poskytnutie odlišného daňového zaobchádzania so ziskmi reinvestovanými na plnenie zákonných cieľov alebo alokovanými do nedeliteľnej rezervy subjektov sociálneho hospodárstva, pričom poznamenáva, že tieto rezervy sa často nedajú rozdeliť medzi členov ani počas existencie spoločnosti, ani po jej zrušení. Tieto reinvestované zdroje alebo alokované do nedeliteľnej rezervy sú v skutočnosti základným nástrojom na podporu kapitalizácie a zvyšovania vlastného kapitálu subjektov sociálneho hospodárstva, ktoré sa stretávajú s ťažkosťami pri prístupe k úverom podobnými, ako majú MSP, a ktoré nemajú vždy prístup na finančné trhy z dôvodu svojej osobitnej organizačnej formy.

3.10. EHSV víta skutočnosť, že v niektorých členských štátoch sa na subjekty sociálneho hospodárstva uplatňuje preferenčná sadzba DPH (5 % alebo 10 %), ktorá je v súlade s európskym regulačným rámcom v oblasti DPH, a podporuje tieto opatrenia, najmä v sektore zdravotnej a sociálnej starostlivosti o starších ľudí, ako aj v sektore osobných služieb a dlhodobej starostlivosti.

3.11. EHSV vo svojich predchádzajúcich stanoviskách ([5]) uviedol, že osobitná pozornosť by sa mala venovať systému DPH pre sociálne, vzdelávacie, opatrovateľské a zdravotnícke činnosti, najmä ak tieto činnosti vykonávajú subjekty sociálneho hospodárstva.

3.12. Najmä pokiaľ ide o preferenčné sadzby, sa EHSV domnieva, že riešenia, ktoré poskytujú zníženú alebo preferenčnú DPH, sú vždy vhodnejšie ako oslobodenie od dane, najmä ak subjekty pôsobia v hospodársky významných kontextoch. Môžu totiž nastať situácie, ktoré penalizujú subjekty sociálneho hospodárstva. Ak by sa totiž oslobodenie od DPH uplatňovalo na činnosti vykonávané bežnými podnikmi, tak týmto podnikom by z toho napokon vyplývala konkurenčná výhoda oproti subjektom sociálneho hospodárstva, ktoré vykonávajú všetky svoje činnosti mimo rozsahu pôsobnosti DPH a sú v situácii „konečného spotrebiteľa“.

3.13. K ďalšej diskriminácii v zaobchádzaní dochádza v prípadoch, keď poplatky za opatrovateľské, zdravotnícke alebo vzdelávacie služby stanovujú miestne samosprávy v podobe „vrátane DPH“. Ide napríklad o prípad DPH uplatňovanej v Taliansku na sociálne a zdravotnícke činnosti sociálnych družstiev, ktoré si nemôžu zvoliť režim oslobodenia od dane, ktorý sa naopak poskytuje bežným podnikom za časť týkajúcu sa služieb zdravotnej starostlivosti. V takýchto prípadoch rovnaká služba poskytovaná sociálnym družstvom alebo bežným podnikom vedie k vyšším nákladom pre sociálne družstvá, ktoré sú na základe cenníka služieb nútené znášať DPH, ktorá sa stáva nielen dodatočnými výrobnými nákladmi, ale vedie aj k nekalej hospodárskej súťaži v prospech podnikov, ktoré si môžu zvoliť režim oslobodenia od dane.

3.14. EHSV podporuje daňové stimuly a úľavy určené v prevažnej väčšine členských štátov jednotlivcom, ktorí poskytujú dary subjektom sociálneho hospodárstva, a súhlasí s tým, že sú užitočné. Zdôrazňuje však, že je dôležité kontrolovať, či sú tieto dary a súvisiace stimuly reálne určené subjektom sociálneho hospodárstva, ktoré vykonávajú činnosti všeobecného záujmu a skutočne sa na nich podieľajú, čím sa zabráni možným narušeniam. V záujme riadneho vykonávania týchto činností dohľadu je dôležité, aby všetky členské štáty viedli verejné, prístupné a transparentné registre, v ktorých sú zapísané subjekty sociálneho hospodárstva prijímajúce dary. Je dôležité, aby tieto registre obsahovali finančné výkazy a správy o plnení úloh, v ktorých sa jasne uvádzajú činnosti všeobecného záujmu vykonávané subjektmi prostredníctvom darov, dotácií a verejných príspevkov alebo súkromných darov.

3.15. EHSV konštatuje, že chýbajú daňové stimuly zamerané na povzbudenie investorov, aby poskytovali finančnú podporu subjektom sociálneho hospodárstva. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozvoj daňových stimulov v prospech potenciálnych investorov do subjektov sociálneho hospodárstva by mohol podporiť lepší prístup takýchto subjektov k finančným zdrojom.

3.16. EHSV vo svojich predchádzajúcich stanoviskách ([6]) poukázal na to, že podľa právnych predpisov EÚ týkajúcich sa štátnej pomoci sa zdravotnícke a sociálne služby považujú za „podkategóriu“ s osobitnými charakteristikami v širšom kontexte služieb všeobecného hospodárskeho záujmu vzhľadom na špecifickosť týchto služieb a osobitné ciele, ktoré sa nimi sledujú a ktoré sú často rovnaké ako ciele subjektov sociálneho hospodárstva, ktoré poskytujú služby.

3.17. S cieľom umožniť prijatie osobitných foriem financovania sociálneho hospodárstva by bolo vhodné zvážiť zavedenie vymedzenia pojmu „sociálny podnik“ vo všeobecnom nariadení o výnimkách zo štátnej pomoci a zároveň vypracovať primerané mechanizmy, ktoré umožnia výnimku z nariadení o štátnej pomoci pre financovanie subjektov sociálneho hospodárstva.

([5]) Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru — Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o sadzby dane z pridanej hodnoty [COM(2018) 20 final – 2018/0005(CNS)], Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o osobitnú úpravu pre malé podniky [COM(2018) 21 final – 2018/0006 (CNS)], Zmenený návrh nariadenia Rady, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 904/2010, pokiaľ ide o opatrenia na posilnenie administratívnej spolupráce v oblasti dane z pridanej hodnoty [COM(2017) 706 final – 2017/0248 (CNS)], Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o povinnosť uplatňovať minimálnu štandardnú sadzbu (Ú. v. EÚ C 283, 10.8.2018, s. 35) a Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru – Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o zavedenie podrobných technických opatrení na fungovanie konečného systému DPH pre zdaňovanie obchodu medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ C 159, 10.5.2019, s. 38).

([6]) Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru — Pravidlá štátnej pomoci uplatniteľné na zdravotnícke a sociálne služby všeobecného hospodárskeho záujmu v postpandemickom scenári — Úvahy a návrhy týkajúce sa hodnotenia Komisie s cieľom zmeniť legislatívny balík z roku 2012 (Ú. v. EÚ C 323, 26.8.2022, s. 8).

3.18. EHSV v tejto súvislosti poukazuje na to, že Súdny dvor EÚ svojím rozsudkom z 8. septembra 2011, Paint Graphos, spojené veci C-78/08 a C-80/08, rozhodol o talianskom režime oslobodenia od dane z príjmu právnických osôb vyhradenom pre družstvá s tvrdením, že družstvá práve z dôvodu svojich charakteristických čŕt nie sú v rovnakej situácii ako obchodné spoločnosti. Daňové zaobchádzanie, ktoré sa podľa talianskeho práva vyhradilo takýmto subjektom, preto nemožno automaticky považovať za selektívnu štátnu pomoc.

3.19. EHSV poznamenáva, že daňové zaobchádzanie so subjektmi sociálneho hospodárstva musí zahŕňať aj otázku daňových stimulov vyhradených pre kapitál. V článku 3 ods. 6 smernice o úľave na zníženie zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu (DEBRA) sa vlastné zdroje vymedzujú ako „súčet splateného kapitálu daňovníka, účtov emisného ážia, rezervného fondu z precenenia a ostatných rezerv a nerozdeleného zisku alebo neuhradenej straty minulých rokov“, vychádzajúc zo smernice o účtovníctve 2013/34/EÚ ([7]). Toto vymedzenie, ktoré je príliš obmedzujúce, často nie je zlučiteľné s organizačnou formou vzájomných subjektov, čo môže byť na úkor týchto subjektov.

3.20. EHSV upozorňuje európske inštitúcie a členské štáty na skutočnosť, že vo viacerých štúdiách, ako aj v stanovisku na tému *Európska filantropia: nevyužitý potenciál* ([8]) z roku 2019 sa zdôraznilo, že nadácie sa naďalej stretávajú s problémami v oblasti daňového zaobchádzania s cezhraničnými darmi verejnoprospešným organizáciám v iných členských štátoch, a dúfa, že sa budú dodržiavať zásady voľného pohybu kapitálu na vnútornom trhu, rovnocennosti a nediskriminácie, pokiaľ ide o cezhraničné dary, ako sa uvádza v judikatúre Súdneho dvora EÚ.

3.21. Pri úvahách o zdaňovaní sociálneho hospodárstva by sa napokon mala zohľadniť skutočnosť, že niektoré členské štáty vyhradzujú občanom možnosť vyčleniť vopred stanovenú časť svojich daní na projekty a iniciatívy realizované subjektmi sociálneho hospodárstva alebo inými neziskovými subjektmi, ako v prípade opatrenia „0,5 % z daní“, pomocou ktorého Taliansko umožňuje občanom nasmerovať zdroje na sociálne účely. Tieto opatrenia majú výhodu nielen v tom, že zlepšujú výber a slobodu daňovníkov, ale tiež tlačia na subjekty sociálneho hospodárstva, aby vytvorili transparentné a efektívne systémy podávania správ.

V Bruseli 10. júla 2024

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Oliver RÖPKE

([7]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

([8]) Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru – Európska filantropia: nevyužitý potenciál (Ú. v. EÚ C 240, 16.7.2019, s. 24).